

“L'enemic és al nostre propi país”

És la consigna que defensaven els revolucionaris, de diferents tendències, que es van oposar a la guerra imperialista en 1914-1918. I continua sent de plena actualitat.

Al nostre país, el govern de coalició, al marge de disputes i dissensions, cal jutjar-lo pels seus fets. I en els fets, s'ha alineat obertament i totalment amb Biden i l'OTAN. Sens dubte el punt d'inflexió va ser la preparació de la Cimera de l'OTAN a Madrid els dies 29 i 30 de juny de 2022.

El compromís d'augmentar el pressupost militar es compleix immediatament, fins i tot sense esperar als pressupostos de l'Estat per al 2023: el Ministeri de Defensa informa que ha rebut un crèdit de 1.000 milions a càrrec del “pressupost de contingència” (aquest pressupost de contingència és, segons l'article 50 de la Llei, General Pressupostària, una part dels pressupostos generals de l'Estat (PGE) que es destina a “necessitats inajornables, de caràcter no discrecional per a les quals no es fes en tot o en part, l'adequada dotació de crèdit”). Per tant el govern que es presenta com el “més progressista de la història” considera una “necessitat inajornable” incrementar la despesa militar.

Durant els mesos posteriors es reforça la presència militar espanyola en homes i armes als països fronterers amb Ucraïna: el diari La Vanguardia del 22 de febrer publicava un informe en el qual detallava, fent ús de les dades oficials, que “la presència militar espanyola s'ha doblat per terra, mar i aire al voltant d'Ucraïna”: 650 soldats a Letònia, 130 a Estònia, 400 a Bulgària i Romania.

Ahora, segons publica El País, més de 500 soldats ucraïnesos estan sent entrenats en diferents instal·lacions militars espanyoles.

A finals de desembre de 2022 els pressupostos generals inclouen un augment directe del 23 per cent, sense comptar els indirectes que en realitat fan que la despesa militar gairebé es triplichi.

L'últim viatge a Kiev de Sánchez, l'anunci de l'enviament dels Leopard, i després de l'augment del seu número, assenyalen un pas més en la implicació directa en la guerra.

El govern de Pedro Sánchez i Yolanda Díaz és bel·ligerant

Coneixem diverses crides que plantegen que el govern ha de ser més actiu en una tasca diplomàtica per la pau. És una fal·làcia. El go-

vern és actiu en la seva política de guerra, alhora que nega un augment de salaris segons la inflació (directament quan és competència seva, recordem la irrisòria pujada dels empleats i empleades públics, i de manera general per a tots els treballadors), i vol imposar, entre d'altres, una nova reforma de les pensions.

No hi ha el menor dubte. “Si enviem armes, som participants de la guerra” així de clar ho va declarar Lula da Silva.

Aquest és el cas dels 30 països que alimenten militarment el conflicte. A més tot l'arsenal està acompanyat del personal humà necessari per al seu aprenentatge. Els exèrcits de l'OTAN, segons les seves mateixes declaracions, han vingut armant i entrenant els militars ucraïnesos des del 2014. I l'escalada pot acabar en l'enviament de tropes, malgrat les negatives dels governs. Recordem que la intervenció militar nord-americana al Vietnam va començar amb l'enviament de “consellers militars”.

Ningú ha mandat Sánchez per entrar en guerra

Totes les decisions militars s'estan prenent de la manera més antidemocràtica. L'enviament d'armes –escalat amb l'enviament de tancs, i qui sap si d'avions de combat- ni tan sols ha merescut un debat a les Corts. Llavors, qui decideix?

S'anuncia l'ampliació dels contingents nord-americans a Rota i Morón, i tornem al mateix: cap debat públic a les Corts.

La ministra Robles anuncia que són mesures per garantir la pau, argument vell i mil vegades repetit per justificar l'entrada en guerra.

D'altres diuen que es tracta de la sobirania d'Ucraïna, però, qui nega aquesta sobirania? Putin sens dubte, però els que controlen l'exèrcit ucraïnès o se sotmeten a l'OTAN des del 2014 la defensen? Les decisions de Zelenski d'aixecar la moratòria sobre la prohibició de la venda de terres a l'estranger no sembla que protegeixin la sobirania del país. El 8 d'abril de 2022 hi havia un principi d'acord de pau sobre la base de la neutralitat d'Ucraïna. Però, com explica Harald Kujat, general retirat de la Luftwaffe- que va ser, ni més ni menys que cap d'estat major de la Bundeswehr del 2000 al 2002 i president del comitè militar de l'OTAN del 2002 al 2005, Boris Johnson, primer ministre britànic en aquell moment, va visitar

Kiev el 9 d'abril per impedir la signatura de l'acord, sobre la base del raonament que Occident no estava disposat que la guerra acabés. Els que van impedir aquest acord de pau defensen la sobirania d'Ucraïna?

Els governs que han aprovat sancions a Rússia i depenen del gas nord-americà, dues vegades més car, a costa de dinamitar la competitivitat de tota la indústria europea, que no defensen, per tant, ni els interessos dels seus propis països, com poden parlar de defensar la sobirania d'altres?

És més, com assenyala un article de M. Serac, publicat al diari francès Informations Ouvrières, “Hauríem de ser molt crèduls per arribar a admetre que els invasors, els ocupants militars, els exterminadors estatunidencs de l'Afganistan, l'Iraq, abans Vietnam, etc., s'han convertit en ‘llibertadors’. (...) Aquestes preguntes que ‘no es plantejaran’ en les cadenes de la unió sagrada per la guerra, les han plantejat els internacionalistes i els demòcrates a París i a tot Europa el 25 de febrer”.

Qui es beneficia de la guerra?

Hi ha una vella dita: a qui beneficia el crim?

Si veiem els beneficis de l'IBEX 35 i els superbeneficis que estan obtenint, tenim una primera resposta, per no parlar dels guanys de la colossal indústria de l'armament nord-americana, al voltant del 45 per cent mundial, o dels productors de l'anticològic gas de fracking, dues vegades més car, i això sense que els oligarques russos perdin els seus privilegis. Sense anar més lluny, Els cinc majors capitalistes del petroli, han obtingut, ja, 200.000 milions de dòlars de beneficis de guerra.

Els que perden són els pobles, d'entrada l'ucraïnès i el rus, és una guerra imperialista contra els pobles. Recordem el que ha dit l'alt diplomàtic estatunidenc Charles Freeman, responsable durant un temps de les agències d'espionatge nord-americanes, quan declara que la política seguida pel seu Estat consisteix a “combatre Rússia fins a l'últim ucraïnès”. I, de pas, hi afegim nosaltres, vendre les seves armes i el gas de fracking produït a Texas.

El govern de coalició participa d'aquesta guerra. S'alineja amb Garamendi, que va declarar, per oposar-se a la pujada de salaris que demanaven –tímidament i moderadament- els dirigents d'UGT i CCOO, que “la realitat és que estem en guerra, que Europa està en guerra, i al món de l'economia l'afectarà”.

Més que mai, no a la guerra, Alt al foc immediat

La guerra actual llança els treballadors i els pobres d'una nació contra els d'una altra, en benefici dels que no moren sinó que s'enriqueixen amb ella. Als altres països, tot el pes de la guerra recau també sobre els oprimits, sobre les classes socials que viuen de la seva feina.

Per al capital, la guerra és una enorme oportunitat. La pujada desaforada dels preus del gas i l'electricitat, una benedicció per a les empreses energètiques. La pujada dels tipus d'interès, una divina sorpresa per als bancs. La inflació que ens arruïna, una gran oportunitat per a les distribuïdores d'aliments, que han augmentat astronòmicament els seus beneficis. Per a ells és una meravella

losa alineació dels astres. Però per a la població treballadora, és una catàstrofe.

Precisament, per defensar aquesta població treballadora, que és la immensa majoria del país, ¡No a la guerra!, ¡Alto el foc immediat! són les consignes revolucionàries que es dirigeixen com a acta d'acusació contra tots els governs que són bel·ligerants.

Els nostres compromisos...

COMITÉS DE DIÁLOGO ENTRE TRABAJADORAS Y TRABAJADORES
comites.dialogo.trabajadores@gmail.com

24 DE FEBRERO DE 2023. 5 PM (HORA DE CIUDAD DE MÉXICO)

A un año GUERRA EN UCRANIA, derechos sociales y alcance mundial

Conferencia Ángel Tubau Información Obrera (Estado Español)

SALA DE REUNIONES DE EL TRABAJO
<https://calend.web.com/10381323398?web=658RMVY0264IT8u8H0NWN12rQ728>

10 de febrero: 836 7383 5396

Nº 378
2 de mayo de 2023
1,44 €

INFORMACIÓN OBRERA

Una libre de la lucha de clases

¡Alto a la guerra! ¡Parad la guerra social!

EDITORIAL

Las dos caras de la misma política

23 de febrero, concentración ante la Puerta de Brandenburgo (Berlín) en apoyo al Manifesto por la Paz, página 12

Deposito manifestación masiva en Madrid por la Cancelación Pública, página 8

Actividades del COTP en la campaña contra la guerra, página 7 y 7

8 de marzo, manifestación del Colectivo de Mujeres Republicanas, página 9

Francia: la lucha en defensa de las pensiones, página 11

www.posicuarta.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la I.O. Internacionalista

Carrer Desenganyo, 12 (1ª 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta